

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 135/18

Luxembourg, 19. september 2018

Sodba v zadevi C-327/18 PPU
RO

Uradno obvestilo Združenega kraljestva o njegovi nameri, da izstopi iz EU, ne povzroči, da je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala ta država članica, zavrniti ali odložiti

Če ni resnih in utemeljenih razlogov, da za osebo, za katero je bil izdan ta nalog, obstaja tveganje, da bo po izstopu odreditvene države članice iz Unije prikrajšana za pravice, ki jih priznavata Listina in Okvirni sklep¹, je treba navedeni nalog izvršiti, dokler je ta država članica del Unije

Združeno kraljestvo je leta 2016 izdalo dva evropska naloga za prijetje (v nadaljevanju: ENP) v zvezi z osebo RO (prvega januarja 2016 in drugega maja 2016), da bi lahko izvedla kazenski postopek v zvezi s kaznivi dejanji umora, požiga in posilstva. Osebi RO je bila na Irskem na podlagi teh ENP odvzeta prostost. Tam je v priporu od 3. februarja 2016. Oseba RO je nasprotovala temu, da jo Irska preda Združenemu kraljestvu, med drugim zaradi vprašanj v zvezi z izstopom Združenega kraljestva iz Evropske unije.

High Court (višje sodišče, Irska) je zavrnilo vse očitke, ki jih je navedla oseba RO, razen tistih, ki se nanašajo na posledice brexita. Sodišče je zaprosilo za pojasnilo, ali mora ob upoštevanju tega, da je 29. marca 2017 Združeno kraljestvo uradno sporočilo svojo namero o izstopu iz Unije, in glede na negotovosti v zvezi s sporazumi, ki bi lahko veljali po izstopu Združenega kraljestva, zavrniti predajo osebe, v zvezi s katero je bil izdan ENP, Združenemu kraljestvu in to tudi, če bi bila predaja sicer obvezna.

Sodišče je najprej spomnilo, da je glede na temeljno načelo medsebojnega priznavanja med državami članicami, na katerem temelji Okvirni sklep o ENP, izvršitev ENP načelo, zavrnitev izvršitve pa izjema, ki jo je treba razlagati ozko.

Sodišče je nato poudarilo, da to, da država članica uradno sporoči svojo namero o izstopu iz Unije v skladu s členom 50 PEU, ne povzroči opustitve uporabe prava Unije v tej državi članici in da zato določbe Okvirnega sklepa ter načeli vzajemnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, ki sta z njim neločljivo povezani, v tej državi v celoti ostanejo v veljavi do njenega dejanskega izstopa iz Unije.

Sodišče je tako ugotovilo, da zgolj uradno obvestilo države članice o njeni nameri, da izstopi iz Unije, ni „izjemna“ okoliščina, ki bi lahko upravičila zavrnitev izvršitve ENP, ki ga je izdala ta država članica. Takšna posledica bi pomenila enostransko opustitev uporabe določb Okvirnega sklepa in bi bila v nasprotju z njegovim besedilom, v skladu s katerim mora za namene zaustavitve uporabe mehanizma ENP Evropski svet ugotoviti kršitev načel iz člena 2 PEU² v odreditveni državi članici.

Sodišče pa je ugotovilo, da mora izvršitveni pravosodni organ preveriti, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da po izstopu odreditvene države članice iz Unije za osebo, za

¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

² Člen 2 PEU določa, da: „Unija temelji na vrednotah spoštovanja človekovega dostojanstva, svobode, demokracije, enakosti, pravne države in spoštovanja človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin. Te vrednote so skupne vsem državam članicam v družbi, ki jo označujejo pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost ter enakost žensk in moških.“

katero je bil izdan ta evropski nalog za prijetje, obstaja tveganje, da bo prikrajšana za svoje temeljne pravice in pravice, ki v bistvu izhajajo iz Okvirnega sklepa.

V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da je Združeno kraljestvo pogodbenica Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter da njena nadaljnja udeležba pri tej konvenciji ni povezana z njenim članstvom v Uniji. Poleg tega je tudi pogodbenica Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957 ter je v svoje nacionalno pravo vključilo druge pravice in obveznosti, ki jih trenutno vsebuje Okvirni sklep.

Sodišče je tako ugotovilo, da lahko v takih okoliščinah izvršitveni pravosodni organ v zvezi z osebo, ki bi jo bilo treba predati, domneva, da bo država članica, ki je izdala ENP, uporabila v bistvu vsebino pravic, ki izhajajo iz Okvirnega sporazuma in ki veljajo za obdobje po predaji, po izstopu te države članice iz Unije. Le če obstajajo oprijemljivi indici, iz katerih izhaja nasprotno, lahko izvršitveni pravosodni organi zavrne izvršitev ENP. Sodišče je navedlo, da obstoj takih indicev ni razviden, da pa mora to preveriti predložitveno sodišče.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106